

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27C/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200736
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6118200736.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: G.. D. U., A.. XX. XX. XXXX, S. W. Š. XXXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Šumavská 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, proti žalovanej: P.. M. M., A.. XX. XX. XXXX, S. W. O. XX, zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 41, o zaplatenie 38 300 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 36 700 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 36 700 € od 22. 12. 2017 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 92 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica 22. 12. 2017 a postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 9. 4. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 38 300 €, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 22. 12. 2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobkyňa ako dôvod pre podanie žaloby uviedla, že zastupovala pri uzavretí kúpnej zmluvy o predaji nehnuteľnosti - rodinného domu v k. ú. F. (pôvodne zapísaný v liste vlastníctva č. XX), ktorý na základe toho nadobudla T. F., A.. XX. X. XXXX, vtedajšia priateľka syna žalovanej. Motívom, pre ktorý zmluvné strany uzavreli kúpnu zmluvu, bolo vykonanie rekonštrukčných prác na rodinnom dome, ktoré mal vykonať syn žalovanej Y. O.. Po vykonaní rekonštrukčných prác mali byť nehnuteľnosti prevedené späť na predávajúcich.

3. Žalobkyňa za účelom rekonštrukcie rodinného domu poskytla žalovanej sumu vo výške 38 300 €, ktorá tvorí žalovanú sumu. Žalobkyňa vyplatila žalovanej predmetnú sumu po častiach prostredníctvom vkladov na účet žalovanej G.: X. XXXX XXXX XXXX XXXX. Konkrétne išlo o vklady: 15. 1. 2016 suma vo výške 1 000 €, 22. 3. 2016 suma vo výške 6 000 €, 23. 3. 2016 suma vo výške 150 €, 18. 7. 2016 suma vo výške 1 800 €, 31. 7. 2016 suma vo výške 12 000 €, 9. 8. 2016 suma vo výške 850 €, 23. 9. 2016 suma vo výške 1 200 €, 6. 10. 2016 suma vo výške 1 600 €, 11. 11. 2016 suma vo výške 1 000 €, 24. 3. 2017 suma vo výške 9 700 €, dňa 22. 6. 2017 suma vo výške 3 000 €.

4. Napriek tomu, že žalobkyňa poskytla peňažné prostriedky žalovanej, k rekonštrukcii rodinného domu, ani k spätnému prevodu vlastníctva nehnuteľností na predávajúcich doposiaľ nedošlo. Z uvedeného dôvodu boli peňažné prostriedky žalovanej poskytnuté bez právneho dôvodu a tým došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne. Peňažné prostriedky žalovaná doposiaľ nevrátila žalobkyni, preto si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa podania žaloby až do zaplatenia.

5. K žalobe bola pripojená kúpna zmluva z 19. 4. 2016, rozhodnutie o povolení vkladu z 10. 5. 2016, výpis z listu vlastníctva č. XX, potvrdenia o vklade v hotovosti na účet žalovanej.

6. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom z 19. 1. 2018, sp. zn. 19Up/3/2018 o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 38 300 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 22. 12. 2017 do zaplatenia. Žalovaná voči platobnému rozkazu včas podala odpor z 8. 3. 2018, ktorý odôvodnila tým, že tvrdenia žalobkyne o bezdôvodnom obohatení nie sú pravdivé. Žalobkyňa jednotlivými splátkami na účet žalovanej vracala pôžičku vo výške 40 000 €, ktorú jej poskytla žalovaná v hotovosti a ktorú jej mala vrátiť do 15. 6. 2017. Žalovaná poskytla túto pôžičku na požiadanie žalobkyne prostredníctvom jej syna Y. O.. Pôžička jej bola poskytnutá 29. 1. 2016 v čase okolo 15.00 hod. v W. A. Ž. J. Č.. X, v byte na prvom poschodí, ktorý v tom čase užíval jej syn, za prítomnosti syna žalovanej a jej druhu U. F.. Doklad o poskytnutí pôžičky nespísali, pretože jej žalobkyňa sľúbila vrátenie peňazí a syn žalovanej ju presvedčil, že žalobkyni má dôverovať. Až do času, keď si žalobkyňa začala uplatňovať žalobou svoj nárok, žalovaná považovala, že je všetko poriadku, pretože žalobkyňa jej poskytnutú sumu postupne vracala. Žalovaná sa stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností až 20. 4. 2017 a po tomto čase jej uhradila iba 3 000 €, čo odporuje tvrdeniu žalobkyne, že išlo o poskytnutie peňazí na rekonštrukciu rodinného domu v k. ú. F..

7. Žalobkyňa sa k odporu proti platobnému rozkazu vyjadrila v podaní doručenom 1. 4. 2018, v ktorom uviedla, že žalovaná na podporu svojich tvrdení neuviedla žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukázal poskytnutie pôžičky žalobkyni. Navrhla iba vypočítať jej blízke osoby a to syna žalovanej a jej druhu, pričom ide o blízke osoby, ktoré by pravdepodobne svedčili v jej prospech. Poskytnutie tak vysokej sumy bez písomného dokladu sa javí objektívne ako nepravdepodobné. Existenciu pôžičky nie je možné preukázať len na základe tvrdenia žalovanej a výpoveďou jej dvoch blízkych osôb. Žalobkyňa okrem toho poukázala aj na prebiehajúce trestné konanie vedené v prípravnom konaní pod sp. zn.: ORP-1082/3-VYS-B5-2017, ktoré iniciovala žalobkyňa na základe trestného oznámenia, ktorý žiada pripojiť ako dôkaz, pretože v tejto trestnej veci vystupuje žalovaná a jej syn ako podozriví. Zároveň žalobkyňa navrhla pokračovať v konaní na základe čoho v súlade s § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) postúpil Okresný súd Banská Bystrica dňa 4. 4. 2018 vec miestne príslušnému okresnému súdu na základe návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní a v súlade s § 11 ods. 5 ZoUK došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

8. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne listom z 30. 9. 2018, v ktorom zopakovala svoje tvrdenia uvedené v odpore proti platobnému rozkazu a iný dôkaz ako výpoveď ňou navrhnutých svedkov nevie predložiť a nevie sa ani vyjadriť, čo žalobkyňa urobila s peniazmi po odchode z bytu. Ak by nešlo o pôžičku, žalobkyňa by nemohla vedieť číslo účtu žalovanej, na ktorý mala vrátiť pôžičku. Ak by si uplatnila žalobkyňa nárok na náhradu škody aj v trestnom konaní, išlo by podľa žalovanej o prekážku litispendencie.

9. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 29. 11. 2018, žalovaná uviedla že ak išlo o dohodu medzi žalobkyňou a jej synom, tak pasívne legitimovaným mal byť v tomto konaní jej syn a účet žalovanej bol iba platobné miesto. Žalovaná to však vnímala tak, že peniaze od žalobkyne boli poukazované na splatenie dlhu poskytnutej pôžičky. Žalobkyňa na pojednávaní predložila ako dôkaz výpisy z mobilnej komunikácie (whatsapp) medzi synom žalovanej a jeho vtedajšou priateľkou pani F., ktorou preukazuje jednak dôvod a výšku poskytnutých peňažných prostriedkov na účet žalovanej.

10. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že syn žalovanej predstavil žalovanú ako jeho ekonómku a v tom čase nemohla vedieť, že ide o matku žalovaného pre rozdielnosť ich priezvisk. Žalobkyňa v čase, kedy by jej mala byť poskytnutá pôžička zo strany žalovanej, vie preukázať, že sa nachádzala v nemocnici v H. pri svojej ťažko chorej matke, ktorá už toho času nežije. Túto skutočnosť by vedeli potvrdiť zdravotné sestry, ktoré si ju pamätajú, pretože za matkou často chodievala. Rodinný dom v

F. ktorý sa mal rekonštruovať za uvedené peňažné prostriedky bol predpísaným len z dôvodu že otec žalobkyne bol chorý a 2. vlastník bol jej brat ktorý žije dlhodobo v zahraničí po rekonštrukcii tohto domu sa malo vlastníctvo previesť späť alebo sa malo predat' a zisk z predaja sa mal pomerne rozdeliť aj medzi žalobkyňu. Žalobkyne nevedela o tom aký účet používa syn žalovanej peniaze, ktoré poukazoval na účet žalovanej dôvodili pôžičku z banky čiastočné vlastné prostriedky a časť bola od plukovník investorov tvorí dohodou sám syn žalovanej.

11. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa riešila všetky otázky s jej synom a účet, na ktorý vkladala peňažné prostriedky od roku 2014 užíval iba jej syn a podpísala čestné vyhlásenie, podľa ktorého výlučným disponentom účtu je jej syn. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že prvýkrát sa stretla so žalobkyňou 29. 1. 2016 na naliehanie jej syna, aby požičala peniaze žalobkyňi. Žalovaná preto požičala peniaze synovi a on následne žalobkyňi. Nehnuteľnosť v k. ú. F. bola na žalovanú prepísaná z dôvodu, že jej syn sa rozchádzal s p. F. a mal na seba rôzne dlhy a exekúcie. Žalovaná videla prvýkrát výpisy z účtu vedeného v Tatra banka, a. s., až keď jej bol doručený platobný rozkaz. Účet toho času už zrušila. O účet sa však nezaujíjala, iba raz išla osobne do banky zriadiť trvalý príkaz, pretože jej syn mal dlh v zdravotnej poisťovni. S kartou k účtu disponoval syn žalovanej a na jeho telefónne číslo chodili notifikácie. Internet banking k účtu síce bol zriadený, ale nevyužíval sa. Žalovaná na pokyn syna vybrala z účtu v hotovosti 6 000 € pre pána F., pretože taká suma sa nedala vybrať kartou. Žalovaná podpísala listiny ohľadom prevodu nehnuteľnosti na seba na naliehanie syna, avšak nemala čas a podrobne si ich nepreštudovala. Žalovaná napokon uviedla, že peniaze na pôžičku mala naštrené v hotovosti, pričom časť bola ešte z prvého manželstva a časť peňazí bola z predaja bytu, zvyšok si našetrila. Žalovaná si so súčasným partnerom postavila dom na pozemku, ktorý kúpili rodičia jej partnera, pričom na dom si vzala hypotéku z banky.

12. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 10. 1. 2019, žalovaná navrhla prerušiť konanie do skončenia tohto trestného konania, ktoré je vedené pod spisovou značkou E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX. Okresný súd mu návrhu žalovanej na prerušenie konania nevyhovel z dôvodu že v prebiehajúcim trestnom konaní sa rieši otázka spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, čo je otázka, od ktorej nezáleží priebeh tohto konania, pretože jeho predmetom je zistenie, či sa žalovaná obohatila na úkor žalobkyne bez právneho dôvodu. Z predloženej podstatnej časti vyšetrovacieho spisu ČVS: E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX, vyplýva, že predmetom vyšetrovania je zistenie, či podozrivé osoby uviedli žalobkyňu do omylu alebo využili jej omyl a obohatili sa tak na škodu cudzieho majetku, k čomu malo dôjsť na základe prevodu rodinného domu pod zámienkou jeho rekonštrukcie a predmetom trestného konania je taktiež odovzdanie 45 000 € zo strany žalobkyne synovi žalovanej, čo však nie je predmetom tohto konania. Vyriešenie uvedených otázok by nemalo žiadny význam pre zistenie, či došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne. Navyše, voči žalovanej nebolo vznesené obvinenie, preto v danom prípade nie je možné hovoriť o existencii prekážky litispendencie, pretože chýba totožnosť osôb.

13. V priebehu konania bolo navrhnutých viacero dôkazov. Žalobkyňa navrhla pripojiť vyšetrovací spis E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX, vypočuť svedkov P. O., v prospech ktorého bolo zriadené záložné právo na rodinný dom v k. ú. F. a G.. Ľ. U., brata žalobkyne, výsluchom týchto svedkov sa mali bližšie preukázať okolnosti prevodu rodinného domu za účelom jeho rekonštrukcie. Uvedených svedkov navrhla žalobkyňa vypočuť až na pojednávaní 29. 11. 2018. Výsluch žalobkyňou navrhnutých svedkov súd nevykonával z dôvodu, že ich výpoveď by bola vo vzťahu k predmetu tohto konania bez právneho významu, pretože ich výpoveďou sa mali preukazovať skutočnosti, ktoré nie sú predmetom tohto konania, t. j. bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobkyne. Navrhnutí svedkovia mali byť vypočutí ku skutočnostiam ohľadom prevodu nehnuteľnosti v k. ú. F., čo však nebolo predmetom dokazovania tohto konania.

14. Pokiaľ ide o vyšetrovací spis, príslušný vyšetrovateľ Policajného zboru Slovenskej republiky, ktorý vedie vyšetrovanie v predmetnej veci, písomne oznámil okresnému súdu, že nesúhlasí s možnosťou oboznámenia s obsahom podstatnej časti vyšetrovacieho spisu zo strany žalovanej z dôvodu obavy zmarenia niektorých úkonov trestného konania s výnimkou jej vlastného výsluchu z 25. 7. 2018. Vyšetrovateľ ďalej uviedol, že syn žalovanej odmietol vypovedať v predmetnej trestnej veci, čím využil svoje zákonné právo, avšak neodmietol vypovedať z dôvodu, že by mu to neumožňoval jeho zdravotný stav, resp. že by bol naňho vyvíjaný akýkoľvek nátlak, o čom svedčí aj zápisnica z jeho výsluchu. Vzhľadom na uvedené, súd oboznámil strany sporu s obsahom výsluchu žalovanej v trestnom konaní,

ktorý sa uskutočnil 25. 7. 2018 a s výsluchom syna žalovanej z 4. 9. 2018. Tým boli zároveň vyvrátené tvrdenia zo strany žalovanej, že jej syn odmietol vypovedať zo zdravotných dôvodov.

15. Obavy vyšetrovateľa sa v priebehu konania len potvrdili, pretože 27. 12. 2018 bol okresnému súdu doručený list syna žalovanej, ktorý je toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica v inej trestnej veci, ktorým žiadal, aby ho okresný súd vypočul, pretože sa považuje za kľúčového svedka a jeho údajný zdravotný stav mu neumožnil vyjadriť sa pred vyšetrovateľom (uvedená skutočnosť bola vyvrátená, pozn. súdu). Syn žalovanej informáciami o tomto konaní a jeho priebehu nemohol disponovať vzhľadom na to, že je vo väzbe a nie je stranou sporu a teda je evidentné, že je v úzkom kontakte so žalovanou aj počas jeho väzby, ktorá ho o priebehu tohto konania musela informovať. Napokon synovi žalovanej nič nebránilo uviesť skutočnosti, ktoré sú mu známe a ktoré súvisia s predmetom konania písomne, čo však neurobil a neuviedol žiadnu podstatnú skutočnosť, ktorá by preukazovala poskytnutie pôžičky žalobkyni zo strany žalovanej.

16. Okresný súd aj vzhľadom na tieto skutočnosti odmietol vykonať dôkaz navrhnutý žalovanou, a to výsluch syna žalovanej, pretože by išlo o neúčelný a nehospodárny dôkazný prostriedok, rovnako ako výsluch druhá žalovanej U. F.. Tieto dôkazy mali slúžiť na preukázanie jednej skutočnosti, a to poskytnutie pôžičky žalovanou v hotovosti žalobkyni. Okresný súd považoval výsluch žalovanej za postačujúci dôkaz na preukázanie tvrdení žalovanej o poskytnutí pôžičky. Napokon išlo o pôžičku žalovanej poskytnutú z jej peňazí a kto iný ako žalovaná mala možnosť, ale aj povinnosť preukázať tieto svoje tvrdenia. Súd poukazuje aj na to, že syn žalovanej využil svoje právo a nevypovedal v trestnom konaní, pričom rovnako odoprieť výpoveď mohol aj v tomto konaní. Ďalší údajní svedkovia, ktorí mali byť prítomní, by svojou výpoveďou opísali tú istú skutočnosť, o ktorej už vypovedala žalovaná, čo nepovažoval súd za potrebné, ani za účelné. Vykonanie viacerých dôkazov o tej istej skutočnosti nemá za následok vyššiu dôkaznú silu, ani vyššiu pravdepodobnosť, že uvedená skutočnosť nastala. V súlade s § 185 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), je na rozhodnutí súdu, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, pričom podľa konštantnej judikatúry nie je povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy a takýto postup neznamená zo strany súdu odňatie možnosti konať pred súdom (porov. R 37/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo/262/2009, R 21/2017).

17. V tomto smere okresný súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 11. 2018, sp. zn. 1Cdo/96/2018, v ktorom konštatoval, že: „...Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).“

18. Okresný súd rozhodol na základe výpovedí strán sporu a predložených listinných dôkazov, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav.

19. Na základe predložených kópií potvrdení o vkladoch boli na účet žalovanej IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 vkladané v hotovosti peňažné prostriedky v rôznych sumách. Konkrétne išlo o vklady: 15. 01. 2016 suma vo výške 1 000 € s popisom pre príjemcu „D.“, 22. 03. 2016 suma vo výške 6 000 € s popisom pre príjemcu „D.“, 23. 03. 2016 suma vo výške 150 € s popisom pre príjemcu „D.“, 18. 07. 2016 suma vo výške 1 800 € s popisom pre príjemcu „X. F.“, 31. 07. 2016 suma vo výške 12 000 € s popisom pre príjemcu „F., Q., B., N.“, 9. 08. 2016 suma vo výške 850 € s popisom pre príjemcu „P. F.“, 23. 09. 2016 suma vo výške 1 200 € s popisom pre príjemcu „F. X.“, 06. 10. 2016 suma vo výške 1 600 €, 11. 11. 2016 suma vo výške 1 000 €, 24. 03. 2017 suma vo výške 9 700 € s popisom pre príjemcu „stavba“, dňa 22. 06. 2017 suma vo výške 3 000 €. Všetky doklady o vklade v hotovosti obsahujú aj identifikáciu vkladateľa, ktorý sa podpísal v digitalizovanej podobe. Žalobkyňa bola ako vkladateľ uvedená v desiatich prípadoch. Iba v prípade vkladu v hotovosti vo výške 1 600 €

na účet žalovanej 6. 10. 2016 bola ako vkladateľ uvedený a podpísaný P. X. (číslo ID: X., rodné číslo XXXXXX/XXXX).

20. Na základe potvrdenia od spoločnosti Tatra banka a. s., z 11. 12. 2018, v ktorej bol vedený bežný účet žalovanej, bolo zistené, že žalovaná bola výlučným vlastníkom a disponentom účtu, na ktorý žalobkyňa vkladala hotovosť v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 a taktiež debetné karty vydané k účtu boli vydané na meno žalovanej.

21. Z predloženého výpisu z listu vlastníctva č. 74 vyplýva, že žalovaná sa stala na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 20. 4. 2017, vlastníkom nehnuteľnosti, a to rodinného domu v k. ú. F., súp. číslo XXX, vrátane pozemkov, na ktorých je postavený. V čase rozhodnutia súdu bola predmetná nehnuteľnosť zapísaná v liste vlastníctva č. XXXX ako rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, ktorej vlastníkom na základe darovacej zmluvy je druhý syn žalovanej P. M., A. XX. X. XXXX.

22. Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

24. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

25. Pri bezdôvodnom obohatení vzniká záväzok, predmetom ktorého je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Ide o záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 vložila na účet žalovanej peňažné prostriedky v celkovej sume 36 700 € a osoba P. X. vložila na účet žalovanej sumu 1600 € (6. 10. 2016). V tejto časti súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že išlo o jej peňažné prostriedky a preto nebola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby o bezdôvodné obohatenie v tejto časti.

26. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku mal súd za preukázané, že žalobkyňa v hotovosti vložila peňažné prostriedky na účet žalovanej vedený v spoločnosti Tatra banka a. s. (IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), ktorého jediným vlastníkom a osobou oprávnenou disponovať s finančnými prostriedkami na účte bola žalovaná. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a. s. (časť B. pre klientov - spotrebiteľov, článok II. bod 2.2.) bol iba majiteľ účtu oprávnený disponovať s finančnými prostriedkami na účte, pokiaľ na to nespĺnomocnil ďalšie osoby a to buď udelením plnej moci prostredníctvom zriadenia podpisového vzoru k účtu alebo vkladnej knižke, alebo udelením písomného plnomocenstva ku platobným kartám. Z potvrdenia vydaného Tatra bankou, a. s., vyplýva, že žalovaná bola jedinou oprávnenou nakladať s prostriedkami na účte a taktiež ako jediná bola oprávnená disponovať platobnou kartou vydanou k predmetnému účtu. Podľa Obchodných podmienok Tatra banky, a. s. pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, kartu je oprávnený používať výlučne držiteľ, ktorému banka kartu vydala. Držiteľ karty je povinný znemožniť, resp. zabrániť používaniu karty inou osobou (čl. IV. bod 4.9.). Sama žalovaná uviedla vo svojej výpovedi na pojednávaní, že internet banking sa nevyužíval, peniaze vyberala v hotovosti, príp. zadávala trvalé príkazy, teda disponovala s predmetnými financiami na účte.

27. Z uvedeného je teda nepochybné, že žalovaná ako vlastníka a disponenta účtu, na ktorý žalobkyňa vkladala peňažné prostriedky, bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne, pretože nepreukázala, že by za vložené finančné prostriedky poskytla žalobkyňu akékoľvek protiplnenie. Tvrdenie žalovanej, že s tým nič nemala a že žalovaným mal byť jej syn, neobstoí, pretože len žalovaná mohla disponovať s predmetným účtom, čo aj napokon sama potvrdila, keďže bez jej úkonu nemohli byť finančné prostriedky na účte

použitie. Je bez akéhokoľvek právneho významu, ako s týmito finančnými prostriedkami žalovaná ďalej nakladala.

28. Žalovaná svoju procesnú obranu založila na tvrdení, že jednotlivé vklady hotovosti žalobkyňou boli splátky pôžičky, ktoré jej mala poskytnúť vo výške 40 000 € v hotovosti 29. 1. 2016. Žalovaná však nemala žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval poskytnutie pôžičky, čo aj sama priznala vo svojom vyjadrení z 30. 9. 2019, okrem dvoch svedkov a to jej syna Y. O. a jej druhu U. F., ktorý mali byť prítomní pri jej poskytnutí žalobkyňi. Žalovaná nevysvetlila ako je možné, že žalobkyňa prvý vklad v hotovosti na jej účet realizovala už 15. 1. 2016 vo výške 1 000 €. Pri niektorých vkladoch sú uvedené aj poznámky, pričom ani jeden doklad o vklade neobsahuje zmienku o tom, že by malo ísť o splátku pôžičky. Naopak, ako uviedla žalobkyňa, išlo o peňažné prostriedky na rekonštrukciu rodinného domu v k. ú. F., ktorého vlastníčkou bola aj žalovaná na základe kúpnej zmluvy a v čase, prebiehajúceho konania pred súdom uvedenú nehnuteľnosť previedla na základe darovacej zmluvy na svojho syna P. M..

29. Je len ťažko uveriteľné, že žalovaná si uvedenú sumu dokázala nasporiť a bez akéhokoľvek dokladu požičať jej v tom čase neznámej osobe, ktorú predtým ani raz nevidela, pričom nevysvetlila, akým spôsobom a z akého dôvodu uvedenú pôžičku poskytla v W., ak uvedenú hotovosť mala mať údajne v mieste svojho bydliska v O. „v obálkach“ a akým spôsobom uvedenú hotovosť dopravila až do W.. Okrem toho vo svojej výpovedi uviedla, že na stavbu svojho domu si zobrala spolu so svojim druhom hypotéku napriek tomu, že mala našetrovaných 40 000 €, ktoré však bezúročne požičala bez akéhokoľvek dokladu neznámej osobe.

30. Žalovaná vypovedala aj v rámci trestného konania dňa 25. 7. 2018, pričom vo svojej výpovedi ani na jednom mieste nespomenula, že by poskytla žalobkyňi pôžičku vo výške 40 000 €. Vyjadrila sa však, že predmetný účet v Tatra banke, a. s., zriadila kvôli svojmu synovi Y. O., ktorý mal aj následne využívať a k peniazom, ktoré vkladala na tento účet žalobkyňa, nemala prístup. Ako už bolo uvedené vyššie, ide o zavádzajúce a protichodné tvrdenia žalovanej, pretože s účtom disponovala a mala k nemu prístup jedine žalovaná. Ak teda išlo o pôžičku pre žalobkyňu a žalovaná jej poskytla číslo svojho účtu, na ktorý mala pôžičku vrátiť, toto jej tvrdenie sponchybuje jej skoršia výpoveď pred vyšetrovateľom, kde uviedla, že o týchto peniazoch nič nevie a ani k nim nemala prístup. Ani z predloženej komunikácie prostredníctvom mobilnej aplikácie medzi žalobkyňou a synom žalovanej Y. O. nie je žiadna zmienka o tom, že by žalobkyňi bola poskytnutá pôžička zo strany žalovanej. Naopak, sú tam pokyny zo strany Y. O., ktoré obsahujú číslo účtu žalovanej, príp. aj výšku sumy a poznámky k jednotlivým platbám, pričom čas pokynov sa zhoduje s časom, kedy žalobkyňa tieto finančné prostriedky vkladala na účet žalovanej.

31. Žalovaná doposiaľ nepodnikla žiadne právne kroky za predpokladu, že by jej tvrdenia o pôžičke boli pravdivé, ktoré by smerovali k zaplateniu zvyšnej časti pôžičky, pretože žalobkyňa mala na jej účet vložiť iba 38 300 €, teda o 1 700 € menej ako jej mala žalovaná požičať a za účelom vrátenie zvyšnej sumy žalobkyňu ani žiadnym spôsobom nekontaktovala. Uvedené financie by jej museli chýbať ak si so svojim druhom musela vziať na financovanie ich rodinného domu hypotéku z banky. Na pojednávaní 29. 11. 2018 žalovaná uviedla, že ak by malo ísť o dohodu medzi žalobkyňou a jej synom o tom, že peniaze mala vkladať na účet žalovanej, tak pasívne legitimovaným mal byť v tomto konaní jej syn. Uvedené tvrdenie žalovanej je však absolútne protichodné oproti jej predchádzajúcim tvrdeniam o splácaní pôžičky žalobkyňou na jej účet. Žalovaná na jednej strane tvrdila, že žalobkyňa jej splácala pôžičku na účet, ku ktorému mal mať prístup iba jej syn a súčasne sa obraňovala tým, že išlo o peniaze, ktoré platila žalobkyňa jej synovi na účet žalovanej, o ktorých žalovaná nemala vedomosť. Rozpor vo svojich tvrdeniach žalovaná dôveryhodne nevysvetlila, naopak zopakovala ich v rámci záverečnej reči, kde opäť uviedla, že žalobkyňa vracala peniaze žalovanej s poskytnutej pôžičky na jej účet, s ktorým však údajne nedisponovala napriek tomu, že k nemu ako jediný vlastník mala prístup, čo následne potvrdila aj tým, že z neho previedla p. F. 20 000 € dňa 16. 5. 2016. Žalovaná mala pritom nielen možnosť, ale v rámci, či už odporu proti platobnému rozkazu, príp. vyjadrenia, povinnosť na podporu svojich tvrdení predložiť dôkazy, čo však nevyužila dostatočne a ďalšie dôkazy uvádzala v rámci realizácie práva záverečnej reči, na čo však súd nemohol prihliadať s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania v súlade s § 153 CSP.

32. Z uvedených skutočností vyplýva, že existuje celý rád závažných pochybností a nezrovnalostí vo výpovediach žalovanej, ktoré si vzájomne odporujú. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala žiadnym hodnoverným dôkazom, že sa neobohatila na úkor žalobkyne bez akéhokoľvek

právneho dôvodu a taktiež nepreukázala, že zo strany žalobkyne išlo o splátky pôžičky, ktorú jej mala poskytnúť v hotovosti v celkovej sume 40 000 €. Okresný súd mal naopak preukázané, že žalobkyňa vložila na účet vo vlastníctve žalovanej sumu 36 700 €, ktoré jej doposiaľ žalovaná nevrátila, ani jej neposkytla iné protiplnenie, preto jej žalobe v tomto rozsahu vyhovel.

33. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania s plnením záväzku bola 0 % (platná od 16. 3. 2016, údaje zverejnené na webovej stránke www.nbs.sk). Úrok z omeškania preto predstavuje výšku 5 % ročne, a v tejto výške si ho uplatňuje žalobkyňa z dlžnej sumy.

36. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia vznikla aj žalobkyňou uplatnená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 36 700 €. Súd žalobkyňi priznal úroky z omeškania odo dňa doručenia žaloby súdu tak, ako navrhla vo svojom žalobnom návrhu, t. j. od 27. 12. 2017 do zaplatenia.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 96 % (neúspešná bola v časti istiny 1 600 € s prísl.), jej neúspech predstavuje 4 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový pomerný úspech vo výške 92 % (96 % - 4 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má chybu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto chyba mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k chybám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.